

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XX, Nr. 7 (231), 2013

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Din sumar:

Cuvânt de binecuvântare pentru unitatea creștinilor - Cardinal Lucian Mureșan - pag.2; Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Interviu cu PSS Virgil Bercea - pag. 4-6.

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor

Cuvânt de binecuvântare pentru Octava de rugăciune pentru unitatea creștinilor

18-25 ianuarie 2013

Frați creștini,

Inspirat a fost aleasă tema acestei Octave de rugăciune pentru unitate din proorocul Miheia. Acest sfânt proroc, sărbătorit de Biserica de tradiție bizantină la 14 august, în ajunul sărbătorii Adormirii și ridicării cu trupul și cu suflul la cer a Maici Domnului, contemporan cu proorocul Isaia, a fost un muștrător pentru oamenii care îl părăsiseră pe adevăratul Dumnezeu și care s-au abătut la închinarea la idoli, dedându-se la fapte nedemne. Mutând starea de atunci a poporului ales, la starea actuală a noastră, noul popor al lui Dumnezeu, răscum-părat cu un preț atât de mare, oare nu merităm, la fel ca cei de demult, o aspră muștrare? „Poporul Meu! Ce ți-am făcut și cu ce te-am împovărat? Răspunde-mi! Eu sunt Cel care te-am scos din țara Egiptului și din casa robiei te-am răscum-părat” (Miheia 6,3-4). Aceeași expresie a umilinței lui Cristos-Dumnezeu o cântă Biserica în slujba Vinerii celei mari, cu același scop mântuitor, de a aminti credincioșilor cât L-a costat pe El mântuirea noastră, cât de mare este dorința Lui pentru ca toți să fie în unitatea credinței, în mărturisirea împreună a aceluiasi Crez și în împărtășirea acelorași Sacramente.

Lăudabilă și plăcută lui Dumnezeu este inițiativa Bisericilor de a se ruga împreună pentru unitate. Dar nu e suficient atât! Până când nu vor ajunge Bisericile și toate comunitățile ecleziale la a suferi din cauza neunității

creștinilor, până atunci, aș zice, nici acțiunea lui Dumnezeu în acest sens nu este prea evidentă. Starea de despărțire trebuie să devină o stare incomodă pentru toți creștinii; altfel, mărturia lor este nu suficient de eficientă în fața unei lumi care nu îl recunoaște pe Cristos drept unic Domn și Răscum-părător, în fața unei lumi atât de secularizate și de materialist-consumiste, încât nu mai are timp pentru a-și mai pune această problemă.

Și acum, să ne oprim la tema acestei Săptămâni de rugăciune pentru unitate, luată din proorocul Miheia (6,6a): „Cu ce mă voi înfățișa înaintea Domnului și mă voi pleca înaintea Dumnezeului celui preainalt?” Cu ce ne înfățișăm noi, creștinii mileniului III, în fața Domnului care ne recunoaște mereu ca fii? Trebuie să avem curajul să răspundem: Ne înfățișăm cu un creștinism împărțit, fracționat, dezbinat. Doar atât? Nu! Ne înfățișăm cu un creștinism însă, care, în ciuda atâtor dezbinări, caută cărările cele mai potrivite și inspirate pentru a se cicatriza rănila trecutului, a se vindeca; creștinism care caută, datorită suferinței despărțirii, noi mijloace și metode de apropiere între frați. Singura cale de apropiere și de refacere a unității este aceea de a ne abandona sincer voinței lui Dumnezeu, rugându-ne stăruitor ca acea zi să nu fie prea departe. Ne înfățișăm cu un creștinism care are încredere în lucrarea Sfântului Spirit în inimile și-n mințile celor mai responsabili factori în a nu opune stavilă harului unității.

Profetul Miheia (6,8) întrevide aceste cărări care ne apropie pe toți de Dumnezeu și întreolaltă: „Ți s-a arătat, omule, ceea ce este bun și ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire, și cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău!” Dialogul iubirii între frații despărțiți trebuie să continue întru dreptate. Frații creștini, cu inima smerită și în spirit de pocăință, să se supună dorinței lui Isus, exprimată în momentul apropierii vinderii, prinderii, procesului, răstignirii și morții Sale jertfelnice de pe Cruce: „Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care mi i-ai dat, ca să fiu una precum suntem Noi... Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Ca toți să fie una” (Ioan 17,11b.20 și 21a).

Binecuvântate să fie eforturile tuturor celor ce se străduiesc ca unitatea creștină să fie o dorință arătoare a tuturor celor ce cred. Binecuvântate și primite să fie rugăciunile noastre, pe care le facem în această Octavă și-ntotdeauna, pentru ca dorința Inimii lui Isus să fie împlinită. Prin mijlocirea Maicii Preacurate, Mama Păstorului celui bun și frumos, să coboare peste noi toți, păstori și credincioși, harul smereniei spre unitate.

† **Cardinal Lucian MUREȘAN**

Arhiepiscop Major
al Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator,

Ioan F. Pop: secretar de redacție

ioanfpop@gmail.com

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, Ioan Dărăbăneanu,
Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantîș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus*

Un an nou este ca o călătorie

1.01.2013

Iubiți frați și surori!

Un an nou fericit tuturor! În această primă zi a anului 2013, doresc să transmit binecuvântarea lui Dumnezeu asupra tuturor oamenilor. O fac cu străvechea formulă conținută în Sfânta Scriptură: „Să te binecuvânteze Domnul și să te păzească! Să caute Domnul asupra ta cu față veselă și să te miluiască! Să-și întoarcă Domnul fața Sa către tine și să-ți dăruiască pace!” (Numeri 6,24-26).

Așa după cum lumina și căldura soarelui sunt o binecuvântare pentru pământ, la fel este și lumina lui Dumnezeu pentru omenire, atunci când strălucește fața Sa asupra ei. Iar aceasta s-a întâmplat la nașterea lui Isus Cristos! Dumnezeu și-a arătat strălucirea feței Sale: la început într-un mod foarte umil, ascuns – în Betleem, doar Maria și Iosif și câțiva păstori fiind martorii revelației Sale; dar încetul cu încetul, așa după cum soarele de la răsărit ajunge la amiază, lumina lui Cristos a crescut și s-a răspândit peste tot. Chiar și în scurtul timp al vieții Sale pământești, Isus din Nazaret a făcut să strălucească fața lui Dumnezeu în Țara Sfântă, iar apoi, prin Biserica însuflețită de Spiritul Său, a extins asupra tuturor popoarelor Evanghelia păcii. „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoină!” (Luca 2,14). Acesta este cântecul îngerilor la Crăciun, și cântecul creștinilor de pretutindeni, un cântec care din inimă și de pe buze trece în gesturi concrete, în gesturi de iubire ce construiesc dialogul, înțelegerea și reconcilierea.

De aceea, la opt zile după Crăciun, când Biserica, asemenea Preasfintei Fecioare Maria, arată lumii pe Pruncul Isus, Prințul Păcii, noi celebrăm Ziua Mondială pentru Pace. Da, acel Copil, care este Cuvântul lui Dumnezeu întrupat, a venit să aducă oamenilor pacea pe care lumea nu o poate da (cf. Ioan 14,27). Misiunea Sa este să dărâme “peretele din mijloc al despărțirii” (Efeseni 2,14). Și atunci când, pe malul Mării Galileei, El a proclamat Fericirile, printre ele era și “fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema” (Matei 5,9). Cine sunt făcătorii de pace? Sunt toți aceia care încearcă zi de zi să învingă răul cu binele, cu puterea adevărului, cu armele rugăciunii și iertării, cu munca onestă și bine făcută, cu cercetarea științifică în slujba vieții, cu faptele de milă spirituală și trupească. Făcătorii de pace sunt mulți, dar nu sunt gălăgioși. Ca plămada în aluat, ei înalță omenirea conform planului lui Dumnezeu. În primul *Angelus* al noului an îi cerem Preasfintei Fecioare Maria, Maica lui Dumnezeu, să ne binecuvânteze, așa cum o mamă își binecuvântează copiii ce trebuie să plece într-o călătorie. Un an nou este ca o călătorie: cu lumina și harul lui Dumnezeu, să fie o cale a păcii pentru fiecare persoană și pentru fiecare familie, pentru fiecare țară și pentru lumea întreagă.

Frumusețea renașterii de sus

15.01.2013

Iubiți frați și surori!

Cu această duminică după Epifanie se încheie timpul liturgic al Crăciunului: timp de lumină, lumina lui Cristos care, ca un nou soare care apare la orizontul omenirii, risipește întunericul răului și al ignoranței. Celebrăm astăzi sărbătoarea Botezului lui Isus: acel Prunc, Fiul Fecioarei, pe care l-am contemplat în misterul nașterii Sale, îl vedem astăzi adult cufundându-se în apele râului Iordan, și sfințind astfel toate apele și universul întreg – după cum arată tradiția orientală. De ce însă Isus, în care nu era umbră de păcat, s-a dus să fie botezat de Ioan? De ce a dorit să împlinească acel gest de penitență și convertire, împreună cu atâtea persoane care doreau astfel să se pregătească pentru venirea lui Mesia? Acel gest – care marchează începutul vieții publice a lui Cristos – se află pe aceeași linie cu Întruparea și cu coborârea lui Dumnezeu din înaltul cerului în abisul infernului. Sensul acestei mișcări de coborâre a lui Dumnezeu poate fi rezumat într-un singur cuvânt: iubire, care este însuși numele lui Dumnezeu. Apostolul Ioan scrie: „Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul Său, unicul născut, ca să trăim prin El” și l-a trimis „ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre” (1Ioan 4,9-10). Iată de ce primul act public al lui Isus a fost primirea botezului de la Ioan care, văzându-l sosind, a spus: „Iată-l pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” (Ioan 1,29).

Evanghelistul Luca relatează că după ce a primit Isus botezul, “pe când se ruga, cerul s-a deschis și Duhul Sfânt a coborât asupra Lui sub chip trupesc, ca un porumbel, și o voce a venit din cer: „Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Tine îmi găsesc toată bucuria” (3,21-22). Acest Isus este Fiul lui Dumnezeu, total cufundat în iubirea Tatălui. Acest Isus este Acela care va muri pe cruce și va învia prin puterea aceluiași Duh care acum coboară asupra Lui și îl consacră. Acest Isus este omul nou care dorește să trăiască în iubire, ca un fiu al lui Dumnezeu; omul care, în fața răului lumii, alege calea smereniei și a responsabilității, alege să nu se salveze pe El însuși ci să își ofere propria viață pentru adevăr și dreptate. (...)

Potrivit tradiției, în această dimineață am avut bucuria de a boteza un mare număr de copii care s-au născut în ultimele trei sau patru luni. În acest moment doresc să îmi extind rugăciunea și binecuvântarea asupra tuturor nou-născuților; dar mai ales să vă invit pe toți să vă amintiți de propriul Botez, de acea renaștere spirituală care ne-a deschis calea vieții veșnice. Fiecare creștin să poată, în acest An al Credinței, să redescopere frumusețea la a se naște din nou de sus, din iubirea lui Dumnezeu, și a trăi ca fiu al lui Dumnezeu.

PSS Virgil Bercea:

„Creștinismul este unul singur. Noi, oamenii, l-am sfâșiat”

La început de an, PSS Virgil Bercea a povestit **BIHOREANULUI** cum a reușit să crească în viață, împăcând Agronomia de la Cluj cu studiul teologiei în clandestinitate, mai apoi slujind ca preot „nelegitim”, pentru ca după revoluție să obțină nu doar un master și un doctorat la Universitatea Urbaniană de la Roma, ci și binecuvântarea Papei de a păstori, din 1996, Episcopia Greco-Catolică a Oradei.

- Care era situația Bisericii Greco-Catolice imediat după Revoluție și cum a evoluat ea?

- În 31 decembrie 1989 Biserica Greco-Catolică a fost repusă în drepturi, dar nu existau „norme de aplicare”, nimeni nu știa ce trebuie făcut cu bunurile ce au aparținut acesteia. Eu am crezut că frații ortodocși vor avea o mare deschidere față de noi. Din păcate, n-a fost așa. Noi nu mai aveam nimic. În sediile episcopilor noastre funcționau instituții de stat (la Oradea era Biblioteca Județeană), iar prima liturghie după Revoluție am ținut-o sub cerul liber, în piața centrală din Târgu Mureș. În iunie 1990 l-am însoțit pe episcopul Alexandru Todea la Roma, unde se întorcea după o absență de 50 de ani. La Sinodul episcopilor, în fața Papei, fiecare episcop avea voie să țină un discurs de maxim 8 minute. Părintele Todea a vorbit, într-o liniște mormântală, o jumătate de oră. Iar Papa Ioan Paul al II-lea a spus că cine a tăcut 50 de ani are voie să vorbească o săptămână fără să fie întrerupt. În anul următor Sfântul Părinte l-a făcut cardinal pe Alexandru Todea. Ținea foarte mult la el, erau și asemănători fizic. A urmat o perioadă în care am luptat pentru retrocedarea lăcașurilor de cult. În Episcopia de Oradea sunt acum 90.000 de credincioși, iar o mare parte din biserici au fost restituite.

- Ați reușit să obțineți inclusiv Catedrala Sf. Nicolae. Cât de mult a dăunat asta relației cu Biserica Ortodoxă? Cum sunt aceste relații acum?

- Cred că retrocedarea Catedralei nu a dăunat. Din păcate, însă, relațiile instituționale cu Biserica Ortodoxă nu sunt prea bune.

„Instituțional mai sunt probleme”

- Dar este interzis ca ortodocșii și greco-catolicii să slujească alternativ în aceeași biserică? Nu se poate instaura această regulă?

- Am insistat pe celebrarea alternativă, mai ales la sate, unde nu are rost să se construiască o a doua biserică. Din punct de vedere canonic e permisă slujirea alternativă. În Italia în 200 de biserici catolice slujesc preoți ortodocși, în Spania în peste 100, în Germania, de asemenea, sunt 70. Adică se poate în orice țară numai în România nu? Nu înțeleg de ce este această frică. Biserica Ortodoxă nu are de ce să se teamă că mari mase ale credincioșilor s-ar îndrepta spre noi. După

atâția ani, oamenii și-au găsit calea. Cred că în primul rând ar trebui să ne ajutăm unii pe alții.

- În Oradea păstoresc de câțiva ani patru episcopi încă tineri, cultivați și energici. Dvs., PS Sofronie Drincec, PS Bocskei Laszlo și PS Csur Istvan. Ce

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

relații personale aveți cu fiecare?

- Am relații bune cu fiecare. Personal mă înțeleg foarte bine și cu PS Sofronie, din păcate instituțional mai sunt probleme.

- Sunteți român și catolic în același timp. De cine vă simțiți mai apropiat, de omologul romano-catolic sau de cel ortodox?

- Și de unul și de altul, la fel.

- Ce ați simțit atunci când episcopul ortodox a fost muștrat pentru sfințirea Agheasmei Mari împreună cu dvs.?

- Am suferit pentru că s-au spus foarte multe minciuni. Nu a fost vorba de sfințirea agheasmei. Fiecare am sfințit agheasmei în biserica proprie. A fost vorba de binecuvântarea apelor. Noi am vrut să reînviem un obicei din perioada interbelică, când episcopul greco-catolic și cel ortodox ieșeau la Criș și-i binecuvântau apele. La acea vreme, ținta dezinformării nu era PS Sofronie, ci patriarhul Daniel. Se știe că mitropolitul Corneanu îl susținuse pe patriarh, iar PS Sofronie fusese auxiliarul lui Corneanu. Atât mitropolitul cât și episcopul au fost atacați pe nedrept, primul, după cum se știe, pentru că s-a împărtășit la o biserică greco-catolică. Dar nici acela nu e un păcat! Și eu m-am împărtășit în biserici ortodoxe și pot oricând să o mai fac. Creștinismul este unul singur dar din păcate noi, oamenii, l-am sfâșiat.

„N-au avut pe cine pune episcop”

- Puțini orădeni știu că aveți o pregătire de inginer agronom...

- Aveam niște vecini care au făcut Agronomia și ei m-au lămurit să aleg această specialitate. Eu am învățat cu pasiune și consider cercetarea un domeniu fantastic. Anual mergeam la examene la București, eram interesat de meserie. Mai mult, mi s-a propus și să merg la Cluj să predau la facultate. Șeful de la Târgu Mureș mi-a atras însă atenția că dacă vreau să merg ca profesor va trebui să devin membru de partid, așa că am renunțat la cariera didactică.

- Cum ați ajuns la preoție?

- Mulți spun că datorită faptului că eram nepotul părintelui Todea. Din mulțimea de nepoți pe care i-a avut eu am fost cel care a simțit chemarea spre Biserică. Am studiat teologia în timpul facultății, cu preoți ieșiți din pușcăriile comuniste, vizitându-i săptămânal acasă, pe ascuns. Colegii mei nici nu cred că știau că sunt preot. Mergeam duminicile și slujeam pe la case, prin blocuri. Riscul era mare. Ca să nu se audă slujba la vecini dădeam radioul tare în camera alăturată. Aveam doar un patrafir și o cruce. Când m-a hirotonit în clandestinitate, în 1982, părintele Todea mi-a zis că nu-mi poate oferi reverendă, ci doar dreptul de a muri pentru credință. Eu personal nu am fost hărțuit de Securitate. Poate și pentru că mergeam cel puțin de două ori pe săptămână la Reghin, la părintele Todea, care era sever

supravegheat, deci eram și eu sub observație. Nu pot însă nega că nu mi-a fost frică. Lunea, când mă întorceam la serviciu, mi-era teamă să nu se întâmple ceva rău.

- Ce anume a contat în alegerea dvs. ca episcop?

- Faptul că în acel moment nu aveau pe cine să pună! Eram la Roma în 1992, la studii. M-a căutat nunțiul apostolic John Bukovski, un american cu origini slovace. M-a întrebat cum stau cu masteratul și mi-a cerut să vin acasă după ce îl termin. Așa am ajuns vicar general la Blaj. Același nunțiu Bukovski mi-a spus în 1994 că Papa m-a ales ca episcop auxiliar.

„Credincioșii sprijină biserica, biserica sprijină urbea”

- Biserica Greco-Catolică patronează mai multe așezăminte sociale, medicale și școlare. De ce puneți un preț atât de mare pe operele acestea?

- Pentru că, pe lângă rolul spiritual al Bisericii, nu trebuie să uităm de cei săraci. Biserica catolică și-a asumat acest rol și a fost deschizătoare de drumuri. Preoții catolici au fost primii care s-au ocupat de ajutorarea drogatiilor și a prostituatelor.

- Primarul Bolojan v-a mulțumit în mai multe rânduri pentru implicarea în viața urbei. Ați lăsat terenuri orașului, în vreme ce alții cer favoruri fiscale. Cum vedeți rolul bisericii în comunitate? Cine pe cine e chemat să sprijine?

- Cred că trebuie să ne sprijinim unii pe alții. Biserica este formată din credincioși și e o biserică vie. Credincioșii sprijină biserica, iar aceasta sprijină urbea din care face parte. Noi și Primăria suntem instituții care ne completăm. Înainte de 1948 aveam foarte multe proprietăți, dar și atunci acestea erau puse în slujba comunității. Acum avem Liceul Greco-Catolic care este apreciat pentru calitatea învățământului. Știți că datează din 1784 și a fost prima școală în limba română din oraș? Când vine un profesor nou să-mi ceară acordul eu îl întreb dacă merge la biserică, nu-l întreb la ce biserică merge. Liceul nu este unul confesional. Atunci când am fi putut accesa fonduri europene pentru renovarea și dotarea lui nu s-a înțeles asta și am pierdut finanțări importante.

- Când se va termina renovarea Catedralei Sf. Nicolae și a reședinței episcopale? Mai sunt prevăzute noi lăcașe de cult?

- E greu de spus, pentru că mare problemă sunt banii. Sper ca anul acesta să terminăm exteriorul catedralei. Trebuie să înlocuim ferestrele și să punem vitralii. Renovarea pe exterior costă 850.000 de euro. Toți cred că pentru noi e simplu, pentru că primim bani de la Vatican. Nimic mai fals. Episcopiile au datoria morală să sprijine Vaticanul și nu invers. Renovarea sediului

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

Episcopiei ne mai costă un milion și jumătate de euro. Vom mai construi și biserici. În zona Ciuperca, acolo unde am pus la dispoziție teren Primăriei, aş dori o biserică de unde să pornească Drumul Crucii.

„M-a păzit Dumnezeu”

- Orădenii vă văd adesea pe stradă singur, îmbrăcat simplu, iar unii sunt surprinși să constate că nu aveți un alai în jur. De ce ați ales acest mod de vă înfățișa lumii?

- Pentru că așa sunt eu. Nu reverenda îl face pe om, înainte de 1989 eram preot fără reverendă. Dar mi se pare că ar fi și nepotrivit să merg așa îmbrăcat la cumpărături.

- Sunteți și decan al Facultății de Teologie Greco-Catolică. Ce vă place cel mai mult în relația cu tinerii învățăcei?

- Tinerii sunt o sursă inepuizabilă de viață și speranță. E foarte important să știi să stai pe lângă tineri. Astăzi ei au o șansă fantastică în a se instrui. Și eu învăț de la ei, și ei de la mine. Mulți se întreabă ce vor face absolvenții. Nu toți vor ajunge preoți, unii o fac ca a doua facultate sau la o vârstă mai înaintată și nu renunță la meseriile de bază. Iar preoții nu vor fi niciodată prea mulți, căci preoția nu e o meserie, ci o chemare.

- Vă arătați foarte implicat în viața comunității. De Crăciunul trecut ați avut chiar și o energică luare de poziție față de companiile care își țin angajații la serviciu de sărbători, în loc să-i lase în familie...

- Eu fac parte din Comisia Episcopilor Catolici care ține legătura cu instituțiile europene. Avem probleme care frizează absurdul. Căsătoriile între persoanele de același sex, sau posibilitatea ca un copil să aibă cinci părinți: doi donatori, o mamă surogat și doi părinți care-i cresc. Noi încercăm în modul cel mai pozitiv să informăm guvernele țărilor noastre când apar diverse derapaje. Așa și când am auzit că oamenii sunt obligați să lucreze în ziua de Crăciun. Am luat atitudine. Era inadmisibil să se petreacă așa ceva, mai ales că am constatat că firma Real doar în România lucra de Crăciun.

- Sunteți pasionat de condusul autoturismului? Ați avut chiar și un accident...

- Nu conduc din plăcere, ci din necesitate. Dacă merg la un Sinod la Blaj mi se pare nepotrivit să duc cu mine un șofer, pe care să-l țin acolo blocat trei zile. Am avut nu un accident, ci trei, dar m-a păzit bunul Dumnezeu (își face cruce).

„Am avut prietenii, nu și iubiri”

- Am tot fost amenințați că vine sfârșitul lumii. Dvs. știți când se va întâmpla asta?

- Păcat că o parte din media face atâtat tapaj pe subiectul acesta. De foarte multe ori s-a prezis sfârșitul lumii. El va veni când Dumnezeu va decide că trebuie să vină. Dacă noi suntem însă pregătiți sufletește, nu ne sperie sfârșitul lumii. Oricum suntem datori cu o moarte.

- Care e rolul bisericii azi, într-o societate materialistă și tot mai tehnologizată?

- Biserica dă un sprijin mai ales oamenilor care nu se mai regăsesc în această societate fără repere. E important de știut că există un loc în care putem spune tot. Domnul ne ascultă și regăsim în el o pace a sufletului.

- Cum e văzută Biserica Unită cu Roma la Vatican?

- Bine, din moment ce PF Lucian a ajuns cardinal. Avem parte de o apreciere maximă. Eu i-am oferit anul trecut o icoană Sfântului Părinte și și-a adus aminte de mine. Și nu e ușor ca Papa să te țină minte când în lume suntem 4.500 de episcopi.

- Vă imaginați viața în afara bisericii? Ați fost îndrăgostit vreodată? Aveți regrete că nu v-ați întemeiat o familie?

- Când am fost student am avut prietenii, nu și iubiri. Mi-am pus întrebarea: de ce oare? Am discutat și cu părintele Todea personal aceste aspecte. El niciodată nu m-a îndemnat să devin preot. Când alegi drumul celibatului trebuie să fii conștient că alegi singurătatea. Te trezești la 40 de ani singur, văzând că cei de-o seamă cu tine au familie iar tu nu ai nimic. Momentele mele de singurătate le ofer lui Dumnezeu, merg pe drumul pe care El m-a chemat.

- Un gând de An Nou pentru bihoreni?

- Să aibă încredere în Domnul și în ei înșiși! Și dacă ne suflecăm mânecile și ne apucăm de muncă, poate reușim să facem ceva pentru Bihorul nostru.

Mircea CHIRILĂ
www.ebihoreanul.ro

Maria DOBRINESCU

Cinstirea Maicii Domnului în ritul bizantin și în ritul latin (II)

Începuturile cinstirii Fecioarei Maria în Biserică

Încă de timpuriu, Învățătorii și Părinții Bisericii au înțeles că adevărata credință și mărturisire a lui Isus Cristos ca Fiul Întrupat și Înviat al Tatălui ceresc nu o pot exclude pe Maria, Maica Sa după trup, în care au văzut împlinirea profețiilor și așteptărilor mesianice. Însă cultul de venerație ce i se aduce Născătoarei de Dumnezeu este diferit față de cultul de adorație adus Sfintei Treimi. Cultul marian este un cult aparte și-și găsește expresia într-o bogăție de celebrări liturgice și devoționale, în diferite forme de pietate creștine, în care Fecioara este prezentă ca exemplu de credință, slujire, speranță și iubire, ca mamă a lui Cristos, a Bisericii și a noastră deopotrivă.

Timpuriu, din primele secole creștine, în Biserică apare spontan o devoțiune populară în jurul persoanelor lui Isus Cristos și a Fecioarei Maria, devoțiune ce va fi ratificată și dirijată liturgic după fixarea dogmatică a cristologiei și a mariologiei, în sec. al V-lea. O formă a acestei evlavii creștine din primele veacuri a constituit-o și apariția evangheliilor apocrife de origine populară, care au izvorât din dorința poporului credincios de a cunoaște cât mai multe amănunte din viața lui Isus și a Mariei.

Sfinții Părinți au selectat și au reținut anumite episoade semnificative, pe care le-au absorbit apoi în omiletică, imnografie și iconografie transformându-le în parte integrantă a Tradiției Bisericii. Acest lucru este valabil în primul rând pentru venerarea Maicii Domnului, știind că primele sărbători mariane pleacă în exclusivitate, cu excepția Bunevestiri, de la episoade și elemente cunoscute numai din evangheliile apocrife, populare. Aceste evanghelii ofereau detalii despre începutul și sfârșitul vieții Fecioarei. (cf. Cristian Bădiță, *Evangheliile apocrife*, Ed. Polirom, Iași, 1999, pag. 13-15). Principalele evanghelii apocrife care au în centru figura Maicii Domnului sunt: Protoevanghelia lui Iacob (sec II), Evanghelia lui Pseudo-Toma (sec VI), Evanghelia Nașterii Mariei (De nativitate Mariae) sec. VI, precum și grupul celor 67 de texte grecești, siriene, copte, latine, arabe, armene, etiopene și georgiene din ciclul Adormirii Maicii Domnului. Inventariate de Jean-Michel von Esbroeck în 1981, ele au fost recent studiate de Simon Cl. Mimouni într-o monografie monumentală, pregătind și o ediție critică a întregului corpus. (Cf. *Trei Vieți bizantine ale Maicii Domnului*, Ed. Deisis, Sibiu, 2001, Traducere Ioan Ică jr., pag. 264-265.)

Cinstirea Fecioarei Maria în timpurile noastre

Astăzi, calendarele creștine, cel bizantin și cel roman în special, abundă în sărbători liturgice dedicate Născătoarei de Dumnezeu, promovându-se cu generozitate cultul marian, ilustrând „corect rostul și privile-

giile Sfintei Fecioare, care îl au în vedere totdeauna pe Cristos, Izvorul unic al adevărului, al sfințeniei și al evlaviei”. (LUMEN GENTIUM, 67)

De fiecare dată, credincioșii se întâlnesc pentru a-i aduce cinstirea cuvenită Maicii lui Dumnezeu, întrecându-se în a înălța rugi stăruitoare, laude sau mulțumire și îndemnați de iubirea filială față de Maria, Mama lui Isus și Mama Noastră, purced la imitarea virtuților ei.

a) În calendarul bizantin, locul central între sărbători este deținut de Marele Praznic al Învierii Domnului, Sfintele Sărbători de Paști, urmat de cele douăsprezece Mari Praznice, ca importanță ocupând locul al doilea. Șapte dintre ele sunt Praznicele Domnului și cinci sunt Praznicele Maicii Domnului onorată imediat după Fiul ei. Cu cât este mai cinstită și mai venerată, cu atât mai mult se vede măreția Fiului, căci Fecioara este Theotokos, Panagia și Aeparthenos (De-a pururea Fecioară).

Pe tot parcursul slujbelor bizantine, care sunt lungi și foarte complexe, Fecioara Maria este foarte des pomenită și omagiată.

Sfânta Liturghie, icoană a Liturghiei cerești, are un caracter atemporal, conferit în parte de repetiția constantă a Litaniilor prin care preot și popor se roagă pentru nevoile Bisericii și ale lumii întregi. Prin celebrarea liturgică bizantină se realizează un domeniu de viziune în care lucrurile pământești sunt văzute în legătură cu lucrurile cerești. „Biserica toată - sfinții, îngerii, Maica lui Dumnezeu și însuși Domnul nostru Isus Cristos” sunt prezenți alături de credincioși. (Cg. Timothy Ware, *Istoria Bisericii Ortodoxe*, pag 265-266) Aceștia, adunați pentru Liturghie într-o Biserică „stabilesc legătura cu Biserica cerească prin intermediul rugăciunilor liturgice și al icoanelor”. (Leonid Uspensky, *Teologia Icoanei*, Ed. Anastasia, București, 1944, pag. 10-11)

Preotul Profesor Dumitru Stăniloae afirmă în „Spiritualitate și comuniune în Liturgia ortodoxă” că icoana este atât de importantă în ortodoxie, încât nu există rit liturgic fără ea: „Așa cum nu se poate săvârși Sfânta Liturghie fără rugăciuni, la fel nu se poate săvârși fără icoane. Dacă în mod excepțional ea se săvârșește într-un alt loc decât în Biserică, trebuie să existe cel puțin un antimis, pe care este zugrăvită înmormântarea Domnului, o icoană a lui Cristos și una a Maicii Domnului, spre care privesc credincioșii.” (Prof. Preot D. Stăniloae, *Spiritualitate și Comuniune în Liturgia ortodoxă*, Ed. Mitropoliei Olteniei, 1986, pag. 67.)

b) În Biserica Latină, datorită extinderii sale, există un calendar ecleziastic general și un altul particular, un calendar al locului, cu norme ce privesc anul liturgic, ce începe cu prima duminică din Advent. Con-

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

ciliul Vatican II a aprobat revizuirea anului liturgic cu scopul de a înlesni credincioșilor participarea mai largă la întreg misterul lui Cristos și la sărbătorile Fecioarei Maria, care este indisolubil legată de lucrarea Fiului ei. În cursul anului liturgic, Biserica romană venerează cu deosebită iubire pe Fericita Născătoare de Dumnezeu, în cinstea căreia au fost stabilite un număr mare de sărbători liturgice, (12+3) cu dată fixă sau mobilă, cu sau fără prime vespere, unele având și o Liturghie proprie a Vigiliilor. Cele mai importante sunt Solemnitățile, a căror celebrare începe din ajun cu prime Vespere, apoi comemorările (obligatorii sau facultative) și celelalte sărbători.

Celebrarea comemorărilor se îmbină cu celebrarea feriei respective după normele Liturghiei și Liturgiei orelor. Comemorările obligatorii ce cad în Postul Mare pot fi celebrate doar ca facultative. În sâmbetele de peste an în care nu cade nici o comemorare obligatorie se poate face comemorare facultativă a Fericitei Fecioare.

În cinstea Fecioarei se pot face și liturghii votive, alese de evlavie credincioșilor pentru a o venera pe cea care este Mama lui Cristos și prin El, Mama noastră a tuturor, exemplu de credință, iubire și speranță pentru noi.

Fiecare sărbătoare liturgică celebrează un anume mister sau eveniment din viața Preasfintei, ceremonia centrându-se pe persoana Mariei și a misterului celebrat: nașterea, bunavestirea, adormirea etc.

La fiecare Liturghie, dacă nu este prescris altfel, se spun rugăciunile proprii acelei Liturghii, se citește lecturile specifice sărbătorii și se intonează cântările speciale pentru misterul celebrat, toate orânduite și realizate în așa fel încât să conducă la acea participare conștientă, activă și deplină a credinciosului, atât cu trupul cât mai ales cu sufletul.

Înclinarea capului la auzul numelui Fecioarei

Maria, tăcerea după invitația la rugăciune ca și meditația după lectură sunt doar câteva gesturi și semne prin care este întărită, hrănită și exprimată credința. Orga și celelalte instrumente muzicale admise pentru a acompania corul sporesc frumusețea celebrării, în timp ce rugăciunile, lectura și omilia pun în lumină mai bine diferitele aspecte ale evenimentului celebrat, favorizând trăirea și participarea activă a credincioșilor. (Cf. Liturghierul Roman, „Institutio generaly”)

Concluzii:

Fecioara Maria, modelul excelent al Poporului lui Dumnezeu „face parte integrantă din misterul mântuirii” (cf. Paulus PP VI, Signum Magnum, 13, 5. 1967, n.6), dovedind cu inima și cu fapta că a consimțit activ și eminent la Cuvântul lui Dumnezeu, primind fără nici o reținere harul și slujind constant Cuvântului Întreput.

În Biserica latină fiecare sărbătoare mariană este celebrată separat fiind centrată pe un mister din viața Fericitei Fecioare, pe când în biserica bizantină sărbătorile Fecioarei le urmează imediat pe cele ale Domnului și în cadrul lor lauda Mariei este unită cu lauda Fiului și cu lauda care, prin Fiul, este înălțată către Tatăl, în Spiritul Sfânt.

În Liturghiile latine este slăvită maternitatea ei divină și spirituală, dar mai ales credința cu care L-a primit pe Cristos în inima și trupul său și urmând „ascultarea credinței” a devenit Mama și slujitoarea persoanei și operei Fiului său.

În slujbele bizantine, așa după cum am mai subliniat, Fecioara Maria este lăudată împreună cu Fiul său pentru calitatea ei de Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioria ei, rămânând pururi prezentă în toată desfășurarea istoriei mântuirii, dar și pentru calitatea cu totul excepțională și privilegiată de Mijlocitoare.

Concert de colinde la Valea lui Mihai

Sâmbătă, 22 decembrie de la ora 17, a avut un loc în Biserica Greco-Catolică „Nașterea Maicii Domnului” din Valea lui Mihai, Concertul anual de colinde „O ce veste minunată”. În acest an, comunitatea a avut bucuria de a asculta colindul corului „Bunavestire” de la Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea, dirijat de maestrul dr. Radu Mureșan. Vocile angelice magic strunite de bagheta profesorului au transmis facil atmosfera și bucuria din ieslea din Viflaim. Sunetele muzicale s-au dovedit pătrunzătoare și adânc mișcătoare spre deliciul auditiv și folosul spiritual al auditorilor.

Momentul festiv a fost precedat de sfințirea a două icoane – Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril – de către părintele Eduard Fischer, vicerectorul Seminarului Mare din Oradea. Aceste picturi realizate de pictorul Iosif Chezán și achizionate prin bunăvoința dlui Ovidiu Savu, constituie ansamblul ușilor diaconești al iconostasului bisericii.

În acea seară, s-a înălțat și un gând de recunoș-

tință și de rugăciune pentru eroii Revoluției din 1989, care prin jertfa lor au adus zorile unor timpuri noi, de libertate a poporului și, mai ales, de renaștere a Bisericii noastre Greco-Catolice.

Pr. Zorel ZIMA

Suflet lângă suflet, inimă lângă inimă

Îi învățăm pe copiii noștri să fie curați, respectuoși, politicoși, să-și asculte dascălul și părinții, să fie atenți când traversează strada, să nu mintă etc. Cu adevărat, însă, foarte rar ne gândim cum să-i învățăm să fie generoși. Să dăruiască. Știm că de sărbători, spiritul caritabil se manifestă mai puternic, dar lecția de generozitate este mai complicată și adună în ea o seamă de exigențe mult mai diverse și mai profunde decât pare la prima vedere. Ea înseamnă darul făcut fără ostentație din puținul pe care îl avem, timpul petrecut cu cei care au nevoie de timpul nostru, cuvinte de încurajare pentru cei împovărați.

Lecția de generozitate înseamnă să fim atenți la cei din jur, să-i ascultăm, să le respectăm nevoile, dorințele, visurile. Ea trebuie să-l învețe pe copil ca atunci când dăruiește să nu judece, să nu pună etichete, să nu acuze. Să nu promită, dacă nu se poate ține de cuvânt, să nu nască iluzii, atunci când nu poate oferi nimic.

Să înțeleagă că generozitatea nu se reduce doar la o vizită la un centru pentru copii sau bătrâni. Ea trebuie să devină o permanență a vieții noastre. Dar pentru a se realiza acest lucru este nevoie de lecții de generozitate. Și aici intervine, alături de familie, școala, a cărei menire este nu doar de a instrui, ci și de a forma caractere. Colegiul Tehnic "I. Ciordaș Beiuș" are o bogată tradiție în acest domeniu prin derularea de proiecte sociale. Un motiv în plus de a pune în mișcare aceste proiecte a fost și faptul că anul 2011 a fost declarat *Anul European al Voluntariatului* și *Anul Internațional al Tinerilor*, iar anul 2012 *Anul European al îmbătrânirii active* și *al solidarității între generații*.

Proiectul *Suflet lângă suflet, inimă lângă inimă* derulat de școala noastră începând cu anul școlar 2011-2012 ca proiect județean și devenit în anul 2012-2013 proiect regional, a avut ca punct de pornire o situație concretă și extrem de dureroasă generată de existența unui număr mare de tineri proveniți din casele de tip familial. În același timp, în comunitatea noastră există un număr însemnat de familie rromă, a căror integrare dorim să o realizăm. În acest sens,

un număr mare de elevi din școala noastră, coordonați de profesorii din echipa de proiect, au donat haine, alimente și jucării pentru copiii din Centrul de zi Fundația "Căminul Francesco". Răsplata lor au fost bucuria, zîmbetul și fericirea copiilor care i-au primit cu emoție. Acești copii au înțeles că societatea nu i-a uitat și nu se mai simt marginalizați, mai ales că au petrecut clipe frumoase împreună. Mai mult decât atât, elevii școlii noastre doresc să se implice și mai mult prin organizarea unor echipe care să-i ajute la pregătirea lecțiilor.

Prin acest proiect s-a urmărit promovarea unei cetățenii active, valorificarea spiritului caritabil al elevilor și al cadrelor didactice, stimularea elevilor pentru voluntariat, formarea de tineri pentru voluntariat, oferirea unui ajutor material și sprijin moral celor cu probleme, crearea de legături între copii, elevii din echipă, adulții și membrii comunității locale, socializarea copiilor care trăiesc mai mult izolați, sensibilizarea opiniei publice față de acțiunile de solidarizare.

Elevii școlii noastre au răspuns invitației adresate de Parlamentul European din România care, în contextul Anului european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații, a lansat a V-a ediție a concursului național pentru licee Euroscola 2012. Constituiți în clubul de voluntariat „Impact”, ei derulează proiectul de voluntariat „Punți între generații” – legături între oameni, care are drept scop promovarea acțiunilor de voluntariat în rândul tinerilor, creșterea gradului de sensibilizare a comunității locale cu privire la valorile și importanța voluntariatului.

Coordonatorii proiectului: dir. ing. Monenciu Rodica, dir. adj. dr. ing. Mada Maria, dir. educativ Bercovici Crina, prof. Grigoras Eleonora

Concert de colinde

La sfârșitul Sfintei Liturghii celebrată de comunitatea greco-catolică de limba maghiară din Oradea, în data de 23 decembrie 2012, a avut loc un concert de colinde ținut de Corul mic al Bazilicii romano-catolice din Oradea, dirijat de D-na Oláh Gabriella. Evenimentul s-a desfășurat în Capela Seminarului "Sfinții Trei Ierarhi" din Oradea, unde, de ceva vreme, această comunitate celebrează Sfânta Liturghie.

Cel care este responsabil de credincioșii greco-catolici maghiari din Oradea este părintele Cristian Vadas, de la parohia greco-catolică maghiară din Carei.

Prima Sfântă Liturghie celebrată în limba maghiară în Oradea, după 64 de ani, a avut loc în data de 6 august 2012, la sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului nostru Isus Hristos. De atunci Sfânta Liturghie se celebrează a doua și ultima duminică din lună iar credincioșii participă în număr tot mai mare.

Înainte de 1948 această comunitate constituia Parohia Ruteana din Oradea, care a fost înființată, conform sematismelor, în anul 1786 având hramul Pogorârea Sfântului Spirit. Tot conform sematismelor limbile acestei parohii erau ruteana și maghiara. Cu timpul ruteni aduși în regiunea aceasta s-au maghiarizat.

Slujbele erau ținute într-o biserică primită de la Episcopia romano-catolică. Aceasta se numea "Biserica Brigitta", situată pe malul drept al Crișului în centrul

orașului numit Olaszi (Olosig).

Dupa anul 1948 parohia a fost desființată. "Biserica Brigitta" a intrat în folosința Bisericii Ortodoxe în anul 1975.

Reînființarea acestei parohii s-a dorit încă de pe timpul PS Vasile Hossu - fiind trimiși doi seminariști la Nyíregyháza cu acest scop: unul avea să ajungă preot la parohia maghiară din Carei, iar al doilea la Oradea.

Parohia a fost reînființată în luna septembrie a anului 2011 iar din luna iulie a anului 2012, părintele Cristian Vadas se ocupă de păstoria credincioșilor.

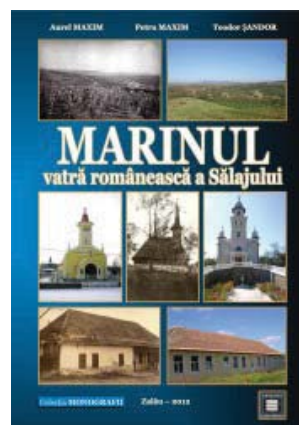
Pr. Cristian VADS

Marinul - vatră românească a Sălajului

Cu ocazia sărbătorii Sfântului Ioan Botezătorul din 7 ianuarie 2013, Biserica Greco-Catolică, cu hramul: „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” din Marin, județul Sălaj a fost gazda unui eveniment cultural deosebit. După terminarea sfintei Liturghii a fost lansată monografia satului Marin cu titlul: „**Marinul - vatră românească a Sălajului**”, o lucrare scrisă de trei fii ai satului, dintre care doi fiind credincioși fideli ai Bisericii Greco-Catolice din sat: Conf. univ. dr. **Aurel Maxim** (coordonator, editor și autor principal), Prof. **Petru Maxim** (prim curator la Biserica Greco-Catolică din Marin) și Prof. **Teodor Șandor** (cântăreț bisericesc la Parohia Ortodoxă Florești, Cluj).

Cartea a fost prezentată pe scurt de către autorul principal, care a menționat faptul că „istoria monografiei Marinului a început în anii '80 când se pregătea sărbătoarea „Fii satului”, ideea aparținând profesorului Petru Maxim, fiu al satului, dascăl și director la școala din Marin multă vreme”.

Lucrarea a prins viață după anul 2000 când autorul principal, prof. Maxim Aurel a început munca de documentare la diferitele instituții istorice, sociale, culturale, religioase și educaționale ale statului, urmând ca în anul 2008 să se alăture colectivului și prof. Teodor Șandor. Cartea conține un număr de 643

de pagini, împărțite în 13 capitole, unde sunt descrise amănunțit diverse domenii: de la istorie antică și medievală la fotbal, de la date statistice la strigături de nuntă, de la preoți, biserică și liturghie la descântece de scrântit, de la educație și școală la graiul de odinioară al mărinanilor.

În final autorii lucrării au mulțumit sponsorilor și colaboratorilor care au găsit, în vremuri de criză, resurse financiare pentru a investi în cultură. În timp ce autorii ofereau autografe, credincioșii prezenți i-au răsplătit cu flori și cu un călduros „La Mulți Ani!”

Ioan F. POP

PERIPATETIZĂRI

Banalitatea îndepărtată devine mister. Misterul proxim devine banalitate. Nu pot vedea în adînc decît *orbii*.

O viață poate produce cel mult amintiri. O vizită în trecutul copilăriei poate echivala cu o re-naștere din *groapa* vieții. Trecutul copilăriei urcă în mine cu greutatea pămîntului. E tot mai greu să fac *turism* în propriile amintiri. Nici un tren nu mă mai poate duce în copilărie.

Ne deosebim de animale prin faptul că avem trecut.

Satul Fizeș, numărul 157, comuna Sîg, județul Sălaj: adresa exactă a unei absențe.

Natura e singura care știe exact ceea ce vrea. Omul aproximează, improvizează în limitele hazardului. În raport cu lumea, reușesc să fiu politicos cu tot mai multă silă, cu tot mai mult dezgust.

Scrisul este *scheletul* ce mai rămîne o vreme în pagină, după care se scurge în golul tăcerii. El este aproximarea lumii prin ochii închiși ai lui Dumnezeu.

În jurnal poți vorbi despre tine ca și cum abia în el ai aflat că, de fapt, ești mereu *altul*. Scrisul e metoda de a învăța riguros să fii din ce în ce mai *inexact*.

Copil fiind, credeam că nu doar pămîntul din jur ne aparține, ci și cerul aferent lui. De aceea mă uitam cu tristețe cum norii pleacă din proprietatea noastră în cea a vecinilor.

Moartea a devenit aproape singura *legătură* cu satul meu. Aflu, din cînd în cînd, cine a mai murit. Observ cum satul se mută încet în cimitir. Doar cîteva amintiri mai dăinuie pe dinafară. Din satul meu n-a rămas decît o biată lume, un mic univers. Să revii în trecut e ca și cum ai coborî într-o fîntînă în care apa nu mai este bună de băut. În secret, la sfîrșitul lumii aș vrea să se bată clopotele din satul meu.

Talentul de a avea și cultură, dar și morală, iată ce nu ne prea iese. În cultură e suficientă cunoașterea, talentul, pe cînd în morală nu. În morală și în cultură fiecare trebuie să o luăm de la zero.

Omenirea seamănă cu un corp care, pe măsură ce își adoră tot mai mult stomacul, își testează într-o veselie creierul.

România merge prost și pentru că aproape toți românii se *descurcă* bine. Ea merge așa cum merge pentru că este condusă, de sus pînă jos, de oameni care au ajuns ceea ce nu meritau să fie.

Unii îmbătrînesc copilărindu-se. Bătrînețea nu este decît ultimul stadiu al copilăriei.

Ioan DĂRĂBĂNEANU

Eveniment premergător Octavei de rugăciuni ecumenice

Duminică 23 decembrie 2012, la Biserica Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, a avut loc un Concert de Colinde. Un eveniment cu dublă semnificație: culturală și creștin-ecumenică. Semnificație culturală deoarece de cele mai multe ori un concert este un act de cultură. Semnificația creștină a acestui eveniment este pe deplin îndreptățită prin faptul că a fost un concert de colinde închinat întîmpinării nașterii Domnului nostru Isus Cristos, Mântuitorul lumii. Cânt de preamărire și slavă, săvârșit dimpreună de membrii mai multor confesiuni din localitate, împlinind în acest fel momentul ecumenic al acestui eveniment.

Gazda și inițiatoarea acestui eveniment a fost Reuniunea Corală "Ioan Bușția" a Bisericii Greco-Catolice din Beiuș sub bagheta dirijorului Constantin Sava și a acompaniamentului muzical realizat de Zoltan Boldiș, cel care a avut inițiativa acestui concert, preluată cu multă înțelegere de către părintele protopop Ioan Mada în triplă postură: organizator, corist și susținător de suflet al activității corale.

Tot din partea Bisericii Greco-Catolice a participat și Corul de copii coordonat de preot Iosif Slobodnic, sora Antonela, avînd ca dirijor pe domnul Zoltan Boldiș.

Biserica Romano-Catolică a fost reprezentată de corul, condus de domnul Zoltan Boldiș.

Corul "Armonia" a Bisericii Ortodoxe din Beiuș, dirijat de domnul Pamfil Buran a continuat pe ripul colindelor din această zi. S-a alăturat apoi corul Bisericii Penticostale "Sfînta Treime" din Beiuș dirijat de domnul Vasile David și formația corală reprezentativă a municipiului Beiuș, "Lira", dirijată de domnul Remus Lazea.

Finalul activității, de deplinătate ecumenică, s-a desfășurat în clipe de puternică stare emotional-creștină, în momentul în care corurile, împreună cu credincioșii participanți la concert, au trait, în cânt, unica clipă a lumii, cea care a vestit, "O ce veste minunată", nașterea Mântuitorului nostru Isus Cristos.

Cuvîntul edilului municipiului Beiuș, primarul Adrian Domocoș, nu a fost unul de conjunctură ci o străduință omenească de a exprima starea de emoție, de trăire spirituală și îndemn la înțelegere și pace, pentru ca toți să fim "o singură turmă cu un singur păstor".

„Cu un dar mic se umple Cerul”

În data de 11 decembrie 2012, în Aula Magna a Seminarului Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea, a avut loc un spectacol de caritate organizat de Asociația Fondacio – Creștini pentru lume și copiii clasei a IV-a B a Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, având ca motto „Cu un dar mic se umple Cerul”.

Într-o seară de decembrie, în apropierea Sărbătorii Nașterii Domnului, cuprinși de magia evenimentului, Aula Magna a Seminarului Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi” a fost plină de suflete dornice de a fi alături de organizatori. Programul spectacolului a debutat prin sensibilizarea participanților cu ajutorul unui filmuleț care ne-a reamintit cât de important este să lăsăm deoparte goana după lucrurile materiale și bunăstarea propriei persoane, dăruind atunci când lângă noi sunt persoane care au nevoie de strictul necesar. Întregul spectacol a avut la bază acest scop: de a dăruia din ce ceea ce avem noi pentru mai mulți nevoiași de care se ocupă Surorile Franciscane Misionare.

În programul spectacolului au fost incluse momente teatrale însoțite de colinde interpretate de tineri talentați din Eparhia de Oradea. Printre aceștia îi amințim pe: Carla Marin, Alex Cristea, George Sârcă, Florin Lazăr, Corul l'Annunciazione.

Copii clasei a IV-a B a Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, au pregătit o scenetă coordonată de doamnele învățătoare Luminița Abrudan și Maria Brisc, ajutate de Horia Marchiș, având ca temă „Copilăria în mii de culori – cum trăim Nașterea Domnului nostru Isus Cristos?”. Studenții laici ai Colegiului „Sfânta Familie” coordonați de vice-magistrul Bogdănel Florin Timoš, au pregătit o scenetă prin care au explicat icoana Nașterii Mântuitorului din punct de vedere teologic. Și nu în ultimul rând, pr. Coriolan Mureșan cu ajutorul poveștii „Uriașul egoist” ne-a reamintit cât de impor-

tant este să ne iubim aproapele, fiindu-i alături.

Colindele corului l'Annunciazione, condus de către Maestrul Radu Mureșan ne-au încântat, iar la final s-a intonat împreună cu toată sala „O ce veste minunată”. Într-adevăr, este o veste minunată, pentru că mai mulți oameni nevoiași vor beneficia de ajutor din această activitate. Atât la începutul cât și la sfârșitul spectacolului s-au cumpărat globuri confecționate manual de studenții laici din Colegiul „Sfânta Familie”.

La final, prezentatorii acestui eveniment, pr. Paul Popa și Ana Maria Fischer l-au rugat pe PSS Virgil Bercea să binecuvânteze rodul spectacolului precum și familiile tuturor celor prezenți.

Sperăm ca această activitate a tinerilor creștini să fie binevenită și, astfel, să le aducem o licărire de speranță și bucurie în casele acelor oameni care au nevoie. Le mulțumim tuturor celor care au contribuit la realizarea acestui proiect.

Și nu uitați: „Cu un dar mic se umple Cerul!”

Monica POPA

A IV-a ediție a Concertului de colinde din Zalău

Sâmbătă, 8 decembrie 2012, s-a desfășurat la Zalău, la Biserica „Sfânta Familie”, începând cu orele 14.00, cea de-a patra ediție a concertului de colinde „Venite adoremus”.

Au evoluat corurile: „Sfânta Familie” din Zalău – dirijor prof. Grigore Grigoruț; „Rorate”, al Bisericii Romano-Catolice din Zalău – dirijor prof. Kővári László; „Te laudamus” din Șimleu-Silvaniei – dirijor ing. Ioan Chiorean; „Sanctus Spiritus” din Bistrița – dirijori prof. Florica și Gavril Sfechiș; „Szenci Molnár Albert”, al Bisericii Reformate centrale din Zalău – dirijor prof. Rácz Lóránd-Márton; „Lumină lină” al Catedralei Ortodoxe „Sfânta Vineri” din Zalău – dirijor prof. Ciprian Ghiurco – și „Magnificat”, al Catedralei „Schimbarea la față” din Cluj-Napoca – dirijor prof. Alexandru Suciu.

Ne-am bucurat de prezența Preasfințitului Virgil Bercea, care în ziua următoare a aniversat 55 de ani și 30 de ani de preoție. Cu această ocazie, comunitatea parohială, prin părintele-paroh Valer Părău, i-a oferit ca dar o frumoasă icoană pe lemn.

Au fost prezenți și părinții: Gheorghe Țurcaș, vicarul-foraneu al Silvaniei, Nicolae Bodea, protopopul Șimleului, mai mulți preoți greco-catolici din Zalău și Bistrița, parohul romano-catolic din Zalău, un preot ortodox și un pastor reformat, concertul desfășurându-se într-o atmosferă de profundă fraternitate. Au mai fost prezenți doi parlamentari și un numeros public, biserica fiind plină și de această dată.

Pr. Ciprian ROBOTIN

Ioan MĂGHERUȘAN

CREDINȚA ESTE ÎNCEPUTUL VIEȚII VEȘNICE

Credința creștină este darul lui Dumnezeu prin puterea căruia primim ca adevăruri sigure tot ce a descoperit El însuși și ceea ce ne învață Biserica. Credința creștină este în esență, credință în Dumnezeu, Cel care L-a înviat pe Isus din morți. „**Dacă Dumnezeu nu ar exista, ar trebui inventat**” (Voltaire). Credința este virtutea teologică și lucrarea harului divin în sufletul omului, unde creează convingere despre faptul că Dumnezeu a creat lumea prin puterea cuvântului, din nimic. Credința este și o atitudine a spiritului și a rațiunii potrivit căreia omul admite ca adevărate inspirațiile harului divin. Pe credință fiecare om își întemeiază propria convingere în primirea anticipată a bunurilor vieții viitoare. „Poarta spre Dumnezeu este credința, iar forma prin care se intră la Dumnezeu e rugăciunea. Rugăciunea este singura manifestare a omului prin care acesta poate lua contact cu Dumnezeu. Gândită creștin, rugăciunea ne arată că umilinta înalță, iar nu coboară pe om” (Petre Țuțea).

Dumnezeu fiind iubire nu înșală pe nimeni și nici nu poate fi înșelat. Dumnezeu, însă, nu poate fi perceput cu ajutorul simțurilor noastre pentru că „*nu poate omul să vadă fața Mea și să trăiască*” (Ex.33.20). Micimea noastră nu poate ajunge la măreția Lui. Totuși trebuie spus că omul a văzut pe Dumnezeu prin Isus Cristos. „*Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*” (In.14,9). Isus Cristos este atât Ființa vie și permanentă, cât și Cuvântul viu primit prin Sfânta Evanghelie. Dacă credem în Isus, nu vom fi singuri niciodată. „Credința nu este un act săvârșit o singură dată, ci o neîntreruptă privire aruncată din inimă lui Dumnezeu”. (A.W. Torej).

A crede înseamnă a recunoaște ca adevărat ceea ce nu cunoaștem din proprie experiență, cu ajutorul simțurilor, cu judecata și cu logica noastră. Noi credem că Isus a murit și a înviat, nu pentru ca am fi văzut toate acestea, ci pentru că am auzit și am citit Evanghelia, am ascultat predicile preoților noștri, care sunt urmașii apostolilor, martorii de neîgăduit ai Legii celei noi și ai învățăturii lăsată de Isus. Ochii credinței, ai speranței și ai iubirii văd dincolo de ceea ce vedem cu ochii și cu simțurile noastre umane. Este adevărat, că noi, pentru a crede, avem nevoie de semne și de dovezi, de motive, de detalii. Dar acestea nu-i displace lui Isus. Toma nu a fost înlăturat pentru necredința lui, ci a fost chemat să pipăie cu mana lui rănilor lui Cristos și în felul acesta a devenit credincios. Practic, Toma a cerut dovezi materiale, iar Isus le-a oferit întocmai.

Credința creștină nu suprimă inteligența și nu-i înlătură pe cei ce caută adevărul prin știință. Dovezile dorite de Toma au dus la întărirea credinței în înviere, „dar fericit este cel ce nu vede și crede”. Acesta nu este preocupat de a aduna dovezi și probe, ci de credința în sine și de fapte bune pentru el și semenii săi. Pe de altă

parte, se poate observa că, în contextul existenței umane motivul credinței noastre în spusele altuia este dat de autoritatea pe care o are față de noi, ca urmare a probității sale și de convingerea pe care o avem că nu vrea să ne înșele. Copilul are ca argument absolut spusele părinților săi. Elevul, studentul și omul de știință cred în competența profesională și în probitatea științifică a profesorilor, a autorilor de manuale și de tratate științifice. Instruirea noastră și acumularea de cunoștințe în toate domeniile se bazează, în bună măsură, pe credință. „Știința poate să purifice religia de erori și superstiții. Religia poate să purifice știința de idolatrie și false absolutisme” (Papa Ioan Paul al II – lea).

Credința creștină nu este un element elaborat de mintea omenească, ci este un dar gratuit a lui Dumnezeu, este o incidență divină care poate revela și modela adevărul, este forța vieții noastre. Pentru a avea dispoziția necesară de a primi acest dar trebuie să căutăm adevărul, deoarece credința, la fel ca știința, face parte din sfera adevărului. Când căutăm adevărul în mod sincer și loial atunci mintea se luminează prin puterea harului, căci „*cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să arate faptele lui*” (In.3,21). Omul trebuie să perceapă credința la cel mai înalt nivel al capacităților sale primite prin harul divin. Adeziunea la adevărurile eterne trebuie să fie mai presus decât orice adeziune la adevărurile omenești. „Omul trebuie să fie mereu o ființă religioasă care să iubească, să iubească atât de profund încât să devină Iubirea Sfințenie în care să creadă, iar credința religie” (Sorin Cerin).

Omul este liber să primească darul lui Dumnezeu sau să-l refuze. Dar trebuie să ținem cont de faptul că prin credință și rugăciune intrăm în comuniune cu Dumnezeu și cu adevărurile cerești atât cât putem noi cuprinde din ele. Credința creștină ne însoțește numai pe timpul vieții pămâtenă; ea nu mai este necesară dincolo de mormânt deoarece atunci vom fi și vom vedea „*față către față*” (1 Co.13,12).

Când credința se revărsă, noi devenim sensibili la armonizarea ei cu șaptele harului divin. Mințile noastre sunt luminate, pulsul nostru spiritual crește, inimile noastre sunt impresionate. Credința alimentează speranța și dragostea; perspectiva noastră se schimbă; viziunea noastră devine mai clară, mai limpede; începem să căutăm ce este mai bun; știm cum să ne ferim de răul nostru și al altora; dobândim un sentiment mai profund al scopului și rostului vieții; iar disperarea face loc bucuriei. Omul trăiește cu adevărat pentru că el crede în Dumnezeu și în puterea Lui plină de bunătate și îndurare. „*Iar dreptul din credință va fi viu*” (Ro.1,17). Prin credință și prin lumina adusă de ea trăim adevărurile unice și inconfundabile.

(continuare în pag. 14)

A plecat dintre noi un OM

S-a stins la Brugges, în noaptea de 13 spre 14 decembrie 2012, **Părintele Arhimandrit Olivier (Jacques) Raquez**, cel care între 1994 și 2004 a fost rector al Colegiului „Pio Romeno” din Roma.

Născut pe 14 aprilie 1923 la Bruxelles, într-o familie a marii burghezii bruxelleze, a intrat în Abația benedictină „Sfântul Andrei” de la Brugges, unde a depus voturile mănăstirești în 1943. A fost hirotonit preot pe 31 iulie 1949.

Licențiat în teologie la Institutul Pontifical Oriental, a fost între 1967 și 1994 rector al Colegiului „Grec”.

Foștii alumni îl amintesc în bucuria recunoștinței pentru răbdarea și seninătatea cu care, prin exemplul său viu, i-a învățat ce înseamnă bunătatea, încrederea, demnitatea, deschizându-le cu rafinament perspectivele vieții creștine, fără a face uz de frontierele fățarnice,

oferind gustul simplu al paternității suflați.

A d m i r a t pentru umilința cu care a rămas la locul său în ciuda vârstei sale înaintate, a știut că investind în forța tinerilor elevi însemna trasarea viitorului.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii și să-l odihnească în pace!

<http://www.vicariatbucuresti.ro>

(urmare din pag. 13)

„Credința este încredințarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute” (Ev.11,1). Ea trebuie să îmbrace haina nestrăcătorească a faptelor bune și a îndurării. Credința „dacă n-are fapte, e moartă în ea însăși” (Ic.2,17). În ce privește îndurarea, bogatul dăruiește din prisosul său, iar săracul din puținătatea sa. „Dumnezeu cere mereu adeziunea noastră de credință, exprimată prin iubirea față de El și față de aproapele. Nimeni nu poate fi atât de sărac încât să nu poată să dea ceva”. (PAPA BENEDICT AL XVII –lea, *Încrederea în Dumnezeu*. Alocuțiune la Rugăciunea *Angelus*, 11.11.2012, Revista „Vestitorul” nr. 5 (229), Oradea, p.3.)

Credința se manifestă ca o cunoaștere profundă ce răzbate din interiorul inimii, cuprinde toată ființa noastră dincolo de atingerea certitudinii. Instrumentul de contemplare al faptelor vieții, sub cel mai înalt aspect, este rugăciunea. Credința încununată de rugăciune, dragoste și speranțe ne conectează la cele

Mesaj de condoleanțe

Cu sufletele dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește Mântuitorule, sufletul adormitului robului tău și fratelui nostru, Părintele Olivier, păzindu-l pe el întru viața cea fericită, care este la Tine, iubitorule de oameni.

Preaiubite Părinte Abate,

Pare incredibil dar este adevărat – Părintele Raquez nu mai este printre noi. S-a întors „acasă” dar sunt sigur că nu ne-a abandonat deoarece ne iubea foarte mult. L-am întâlnit pentru prima dată în 5 iunie 1990 la „Casa Romana del Clero” – Roma unde l-am însoțit pe arhiepiscopul nostru, viitorul Cardinal Alexandru Todea și de atunci am rămas prieteni. Am petrecut multe ore discutând deoarece era o persoană înțeleaptă, disponibilă, dedicată Bisericii, având un mare spirit de sacrificiu. A iubit foarte mult Biserica noastră și a iubit fără limite pe seminariștii noștri, zbatându-se pentru ei și pentru Biserica Greco-Catolică din România. Sunt sigur că în Cer nu ne va uita din rugăciuni.

Mulțumesc din inimă lui Dumnezeu pentru că ne-a dăruit un părinte precum Sfinția sa și în același timp îi mulțumesc Părintelui Raquez pentru devoțiunea cu care a iubit Biserica noastră și pentru prietenia ce mi-a oferit-o.

Părinte Abate, mănăstirea dumneavoastră trebuie să fie mândră pentru că a dat Bisericii un om, un călugăr precum Părintele Olivier.

Îl rog pe Dumnezeu să „odihnească sufletul robului Său și fratelui nostru – Părintele Olivier întru odihna Sa, unde toți sfinții se odihnesc, că Tu singur ești fără de moarte și Ție mărire îți înălțăm Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt. Amin!”

† Virgil BERCEA

mai înalte forme de energie spirituală, la ordinea și armoniile celeste. Trebuie să credem în Dumnezeu și să avem încredere și în noi înșine, credința fiind coloana vertebrală a ființei noastre interioare.

Prin credință ascultăm glasul sufletului și percepem sentimentele cele mai lăuntrice luminate de harul divin; **datorită credinței noi dăm prezentul pe viitor; credința adevărată are forța necesară de a crede incredibilul, de a vedea invizibilul și de a putea imposibilul. Credința încununează contemplarea sentimentelor tainice**, consimțirea liberă a sufletului și deschide calea lui spre fericirea veșnică. Ea este o adevărată oază de liniște și pace în pustiu inimii provocat de arșița nemiloasă a vieții zilnice și de păcatul ce ne pânzește la tot pasul.

Numai printr-o credință creștină profundă și statornică, demnă și îndurătoare, curată și binecuvântată de harul divin, putem dobândi mântuirea. Credința este poarta principală către Paradis unde aflăm viața veșnică.

Biserica din Sărsig a fost retrocedată

Vineri, 28 decembrie, 2012 a fost o zi istorică pentru comunitatea greco-catolică din Sărsig, care a intrat pentru prima dată, după 64 de ani, în biserica din sat construită de strămoșii lor.

După mai bine de 7 ani de procese pe la Suceava, București și naveta permanentă a dosarelor între Marghița și Oradea, dreptatea a ieșit învingătoare, putându-se celebra din nou Sf. Liturghie greco-catolică în biserică.

În momentul punerii în posesie a bisericii parohiale partea ortodoxă a ales să nu fie prezentă. În lipsa lor, executorul judecătoresc a făcut predarea imobilului părții greco-catolice, partea ortodoxă fiind anunțată prin afișarea procesului verbal și al programului religios al parohiei greco-catolice pe ușa exterioară a bisericii.

Ca în fiecare altă parte, Biserica Greco-Catolică propune celebrarea alternativă, refuzată în mod sistematic de Biserica Ortodoxă și de reprezentanții ei. Subliniem că nu dorim să scoatem afară din biserică pe credincioșii ortodocși. Credem că este posibil ca cele două comunități (greco-catolică și ortodoxă) să celebreze alternativ în aceeași biserică și avem atâtea exemple care confirmă acest lucru.

Mulțumim bunului Dumnezeu pentru tăria credinței. Deși am fost obligați ca timp de 8 ani să ce-

lebrăm Sfintele Taine într-o capelă, credința a rămas puternică și speranța intrării în biserică a fost aceeași. Sperăm ca să putem merge în continuare pe calea înțelegerii spre mântuirea sufletului.

Pr. Florin GHIULAI
Paroh al Parohiei Sărsig

Concert de colinde la Oradea

Radio Maria a adus vestea bună a Nașterii Domnului cu șoapta colindelor. Sute de credincioși au fost prezenți marți seara la parohia greco-catolică „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea (Mănăstirea franciscană) pentru a participa la a IV-a ediție a Concertului de colinde organizat de Radio Maria România.

Colindătorii care au mîngîiat inimile spectatorilor și radioascultătorilor deopotrivă, unii au venit mai de aproape, alții mai de departe. Concertul a fost deschis, astfel, de corul gazdă condus de pr. Mihai Vătămanelu, după care microfonul i-a aparținut Anei Maria Mihăieș, câștigătoare a numeroase premii muzicale. Au mai interpretat colinde specifice zonei Bihorului Florica Ruja și Simona Cap, o tânără speranță a folclorului bihorean. Familia Chelu din Oradea (Florian, Iuliana și Alexandrina) au interpretat colinde românești medievale. Au venit colindători chiar și din Banat: surorile gemene Felicia și Flavia Costa. Cei mai îndepărtați colindători au venit din inima României: Odorheiu Secuiesc. Copiii Casei „Sfântul Iosif”, îngrijită de surorile Congregației greco-catolice a Inimii Neprihănite, au interpretat 7 colinde. Prezența lor în mijlocul credincioșilor a fost unul dintre cele mai emoționante momente ale concertului. În fine, surpriza serii a fost Andrada Brisc însoțită de Florin Constan-

tin Pașcu. Doua voci de aur, la care artiștii au lucrat cu multă perseverență în Anglia, la Școala Regală de Muzică. Prezența lor a uimit și a dinamizat publicul ascultător. Totul s-a încheiat cu o agapă.

Concertul, cu o durată de 2 ore, a fost un bun moment de a pregusta, într-un ambient de fraternitate, din bucuria sărbătorii Nașterii Domnului. Radio Maria România le mulțumește tuturor pentru prezență, colindători și spectatori deopotrivă și urează tuturor ascultătorilor și colaboratorilor sărbători frumoase împodobite cu podoaba speranței și a bucuriei!

Claudiu ARDELEAN

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Sala festivă a Liceului Greco Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit joi 24 decembrie 2013, cea de-a șaptea ediție a Zilei Voluntarului Caritas, fiind premiați cei mai activi voluntari ai Asociației Caritas Eparhial Oradea în anul 2012.

La eveniment au participat, alături de voluntari și invitații lor, PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, doamna deputat Florica Cherecheș și Adina Pătroc din partea ASCO.

Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul 2012 din cei 231 voluntari aflați în baza noastră de date, 198 au fost voluntari activi totalizând un număr de 5.268 ore prestate în serviciul aproapelui.

Au fost acordate 13 premii pe activități și programe, 7 premii speciale și premiul “Voluntarul anului 2012” după cum urmează:

Premiul CANTINA SOCIALĂ

În anul 2012 voluntarii au desfășurat în bucătăria cantinei și în sala de mese 2206 ore de voluntariat. Premiul s-a acordat: **Echipei de voluntari 2012**

Premiul pentru CENTRUL DE ZI „GABRIELE”

În anul 2012 voluntarii au desfășurat în centru 258 de ore de voluntariat.

Premiul s-a acordat: **Echipei de voluntari 2012**

Premiul DUȘURI SOCIALE

Pentru voluntarii au prestat 253 de ore de voluntariat.

Premiul s-a acordat: **Echipei de voluntari 2012.**

Premiul BUNUL SAMARITEAN

Pentru dăruirea și grija cu care se implică în această activitate.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Viorica Florea.**

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

Pentru zâmbetele aduse pe chipul copiilor și implicare constantă în activitate.

Premiul s-a acordat: voluntarului **Laura Pușcaș.**

Premiul COLECTA DE PAȘTI

Pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate.

Premiul s-a acordat: voluntarului **Ioan Bodea.**

Premiul COLECTA DE CRĂCIUN

Pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Cornelia Vesea.**

Premiul CAMPANIA 2%

Pentru cel mai mare număr de plicuri distribuite în 2012.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Georgiana Magda.**

Premiul pentru PROMOVAREA VOLUNTARIATULUI

Pentru promovare, coordonare și implicare.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Consuela Iencea**.

Premiul STRÂNGEREA DE FONDURI

Pentru diversitatea activităților de strângere de fonduri în care s-a implicat.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Mariana Man**.

Premiul pentru DISPONIBILITATE

Pentru promptitudinea cu care răspunde solicitărilor asociației.

Premiul s-a acordat: voluntarului **Dariu Comes** și Voluntarului **Petru Mărtinaș**.

Premiul pentru CEL MAI ACTIV VOLUNTAR

Pentru numărul de ore și disponibilitatea cu care s-a implicat.

Premiul s-a acordat: voluntarei **Iuliana Dejeu**.

Premiul SPECIAL

Premiul s-a acordat voluntarilor:

Ioana Haniș: pentru dăruirea și grija cu care s-a implicat în activități;

Sora Veronica Demeter: pentru numărul mare de ore realizate în programul Bunul Samaritean;

Mihaela Pantea: pentru consecvența cu care s-a implicat în programul Bunul Samaritean;

Dr. Ligia Pop: pentru sprijinul acordat asociației;

Ligia Negrean: pentru dăruirea și grija cu care s-a implicat în activități;

Surorilor Franciscane Misionare ale lui Cristos: Gabriela, Kascia, și Marianagela: pentru implicarea în activitățile Centrului Social;

Adina Pătroc: pentru direcționarea voluntarilor spre asociație.

Premiul VOLUNTARUL ANULUI 2012

Pentru timpul, disponibilitatea, diversitatea activităților, numărul de ore prestate și calitatea serviciilor oferite.

Premiul **Voluntarul anului 2012** s-a acordat: Voluntarei **Georgeta Finna**

Evenimentul a fost presărat cu momente artistice susținute de: **Cvartetul de coarde SAGITTARIUS** format din artiștii Eva Costin, Beata Bozsodi, Vasile Vulturar și Teodorian Popa; **de copiii care frecventează Centrul de Zi „Gabriele”** îndrumați voluntara Larisa But: Monika Gabriela Varga, Anabela Rebeca Covaci, Gabriela Kallai, David Varga și Jozsef Daniel Varga; de de trupa de dans: **„All Access Entertainment”**: Raluca Gale, Alex Mureșan, Bogdan Opriș, Larisa Criste, Vlad Pop; **de elevii Crista Stan și Olimpiu Man**.

Evenimentul s-a încheiat cu un concert susținut de invitatul special: **PAULA SELING**.

Rezultatele campaniei „Ia și tu cutia de Crăciun”

Asociația Caritas Eparhial Oradea a desfășurat, în perioada 25 noiembrie - 23 decembrie 2012, campania „Ia și tu cutia de Crăciun”, în care se cerea ca rezultatul renunțării să fie dăruit de fiecare persoană în parte unor familii aflate în dificultate. Campania s-a desfășurat în parohii, din Oradea și împrejurimi, școli și licee din Oradea, precum și în cele trei filiale Caritas: Zalău, Șimleu Silvaniei și Tășnad.

Suma colectată a fost de **28.770,15 lei**, după cum urmează:

Parohii: 22.160 lei: Parohia Mănăstirea „Măica Domnului”, Oradea, 10.647 lei; Parohia „Sfântul Nicolae”, Oradea I, 5.868 lei; Parohia „Sfântul Gheorghe”, Oradea, 1.448 lei; Parohia „Sfânta Treime”, Oradea, 1.657 de lei; Parohia 1 Mai, Haieș, 229 lei; Parohia „Schimbarea la Față”, Velența, Oradea, 976 lei; Parohia Olosig, Seminar, Oradea, 458 lei; Parohia Santandrei, 229 lei; Parohia „Înălțarea Domnului”, Decebal Oradea, 648 lei.

Filiale: 2.809 lei: Șimleu Silvaniei, 2.179 lei; Zalău, 630 lei.

Licee, școli: 3.801,15 lei: Liceul Teoretic „Lucian Blaga”, **1.132,75 lei**; Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, **2.102,15 lei** (Clasa pregătitoare, 223,5 lei; Clasa I B, 323,10 lei; Clasa a II-a B, 172,15 lei; Clasa a

III-a B, 240,65 lei; Clasa a IV-a B, 72,75 lei; Clasa I A, 266,90 lei; Clasa a II-a A, 324,20 lei; Clasa a III-a A, 292,50 lei; Clasa a IV-a A, 186,40 lei); Școala Generală I-VIII Dacia, **567 lei** (Clasa a III-a A).

Suma colectată în urma acestei campanii va fi folosită pentru Centrul de zi „Gabriele” (beneficiari 11 copii și 20 adulți); Dușuri Sociale (10 copii și 97 adulți) și Cantina Socială (11 copii și 111 adulți) ce funcționează în Centrul Social „Maria Rosa” din Oradea.

Prin acest comunicat dorim să mulțumim celor care au hotărât ca renunțarea lor să se concretizeze într-un ajutor material pentru persoanele aflate în dificultate.

Concert de colinde și datini de Crăciun la Șimleu Silvaniei

Duminică, 16 decembrie 2012, în biserica greco-catolică „Sfânta Treime” din Șimleu Silvaniei, a avut loc a patra ediție a concertului de colinde și datini de Crăciun „Hristos se naște, măriți-L!”.

Spre încântarea numerosului auditoriu șimleuan, au evoluat următoarele coruri și grupuri artistice:

- Corul „Te Laudamus” al Bisericii Greco-Catolice din Șimleu Silvaniei, condus de dl. ing. Ioan Chioran;

- Grupul de colindători „Copiii Mariei” al parohiei greco-catolice „Sfânta Treime” - Șimleu Silvaniei, condus de pr. Florin Mărincean și dl. prof. Petre Gliguța;

- Corul „Scuola Cantorum” al Seminarului Teologic Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi: Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, dirijor Dr. Radu Mureșan;

- Ansamblul „Barcăul” al Clubului Copiilor și Elevilor din Șimleu Silvaniei, coordonat de domnii profesori Cornelia și Gavril Neaga;

- Corul „Bunavestire” al Catedralei greco-catolice „Sfântul Nicolae” din Oradea, dirijor Dr. Radu Mureșan;

- Grupul Folcloric „Codrișorul” al Palatului Copiilor din Satu Mare, coordonator profesor Ioan Miclăuș;

- Corala „Sfânta Familie” a bisericii greco-catolice din Zalău, dirijor prof. Grigore Grigoruț.

Printre cei prezenți s-au numărat și Vicarul Foreaneu al Silvaniei, pr. Gheorghe Țurcaș; pr. Valer Păraș, protopop de Zalău, un mare număr de preoți din Vicariatul Silvaniei, dar și personalități de seamă ale vieții politice sălăjene.

La finalul concertului, pr. Nicolae Bodea – protopop al Șimleului a adresat câteva gânduri de suflet celor prezenți, subliniind importanța sărbătorii ce se apropie – Nașterea Domnului. După cum Pruncul Isus s-a încrezut în Dumnezeu-Tatăl născându-se în ieslea cea săracă, la fel, fiecare credincios trebuie să se încreadă în Divinitate în perioadele de încercare.

Pr. Cristian LASLO

Reculegere pentru adulți

În după amiaza zilei de 14 decembrie au avut loc Reculegeri spirituale pentru adulți organizate de Biroul pastoral eparhial pentru laici (departamentul adulți) la Seminarul Greco-Catolic "Sfinții Trei Ierarhi" din Oradea. Au participat laici din Asociația generală a românilor uniți, greco-catolici (AGRU), "Reuniunea Maria-nă", Grupul de familii, Terțiariei Franciscane și Asociația "Viața ascendentă", de la diferite parohii din Oradea.

Programul a debutat cu Sfantul Rozar și Litania Lauretană, continuând cu Sf. Liturghie în Capela Seminarului celebrată de Pr. Paul Popa și de Pr. Coriolan C. Mureșan de la Biroul Pastoral.

A urmat în Aula Magna conferința spirituală "Să-l primim pe Isus Cristos în inimile noastre" propusă de Pr. Coriolan C. Mureșan pe tema imnurilor Magnificat (Lc 1,46-55), Benedictus (Lc 1,68-69) și Nunc Dimittis (Lc 2,29-32). S-au subliniat cateva caracteristici comune ale celor trei imnuri din primele doua capitole ale evanghelistului Luca: bucuria motivată de împlinirea promisiunilor și profețiilor mesianice, acceptarea deplină a planului de mântuire al lui Dumnezeu pentru umanitate, eliberarea autentică din sclavia tenebrei, triumful adevăratei dreptăți.

Cele 3 imnuri îi ajută astăzi pe toți creștinii să înțeleagă bucuria primirii lui Cristos în inimile fiecăruia, acceptând planul de mântuire, de eliberare, de pace și de dreptate pe care Dumnezeu îl are pentru umanitate. Istoria lumii s-a schimbat radical, tenebrele nu mai au cu adevărat putere asupra noastră, vechile profeții mesianice s-au împlinit și toți creștinii sunt chemați să devină servi fideli și autentici care abandonează aparența de bucurie dată de ce este material și acceptă în mod sincer și deplin primatul și centralitatea lui Dumnezeu în propria viață. Toți cei care doresc să fie cu adevărat liberi trebuie să schimbe ceva în propria existență, să spună un „da” sincer și ferm lui Dumnezeu și să se lase cuprinși de iubirea Sa plină de îndurare.

George Sârcă și Paula Mateș de la Colegiul „Sfânta Familie” au susținut, după conferința spirituală, un scurt recital artistic care i-a impresionat profund pe toți cei prezenți.

Programul s-a încheiat cu o agapă fraternă în sala Ioan Paul al II-lea, moment în care s-au cântat numeroase colinde tradiționale românești.

Departamentul Adulți al Biroului Pastoral

O nouă întâlnire între Birourile Pastorale de la Cluj și Oradea

În ziua de luni, 10 decembrie 2012, o delegație din partea Biroului Pastoral al Episcopiei Greco-Catolice de Cluj-Gherla a făcut o vizită la sediul Biroului Pastoral Eparhial pentru Laici al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, pentru a se întâlni cu membrii acestuia, pentru un nou schimb de experiență. Este a doua întâlnire între reprezentanți ai celor două Birouri Pastorale, după vizita din data de 29 octombrie 2012 a celor din Oradea la Cluj. Întâlnirea a început în jurul orei 10, cu o prezentare a activităților pastorale organizate la Oradea, de către diferitele sectoare ale Biroului Pastoral: pentru adulți, pentru tineri și pentru copii. Astfel, pr. Paul Popa, responsabil al Biroului Pastoral, a prezentat în ansamblu activitatea acestuia și colaborarea cu asociațiile care activează în Oradea. Pr. Coriolan Mureșan și doamna Florica Omilescu au prezentat activitățile organizate pentru adulți, alăturându-li-se pentru câteva minute pr. Mihai Tegzeș, pentru a vorbi despre Școala de evanghelizare organizată lunar la Catedrala "Sfântul Nicolae". Sr. Kasia, din Congregația Surorilor Franciscane Misionare ale lui Cristos, a prezentat activitățile organizate pentru tineri.

După aceasta, reprezentanții ambelor birouri i-au făcut o vizită Episcopului greco-catolic de Oradea, PS Virgil Bercea, felicitându-l cu ocazia aniversării, cu o zi înainte, a 55 de ani de viață și 30 de ani de preoție. I-a fost relatată pe scurt Episcopului întâlnirea de la sediul Biroului Pastoral și stadiul colaborării dintre cele două birouri,

acesta subliniind importanța îmbogățirii reciproce din experiența celorlalți, precum și a lucrului împreună pentru binele Bisericii, al credincioșilor păstoriți. Delegații de la Cluj au fost duși apoi să viziteze Centrul Social Maria Rosa, condus de Caritas Eparhial Oradea în colaborare cu Congregația Surorilor Franciscane Misionare ale lui Cristos, în cadrul căruia există o cantină socială, unde iau masa zilnic în jur de 30 de persoane, și un centru de zi pentru copii. După masa de prânz luată la Institutul Teologic Greco-Catolic "Sfinții Vasile, Grigore și Ioan" din Oradea, au fost trase concluziile întâlnirii, între care și aceea privind participarea unor grupuri din fiecare dintre Eparhii la evenimentele organizate de cealaltă Eparhie, cum ar fi Întâlnirile Eparhiale ale Copiilor și ale Tineretului.

La masă cu săracii de Crăciun

A devenit o tradiție ca de Crăciun angajații și voluntarii Asociației Caritas Eparhial Oradea (ACEO), împreună cu familiile acestora, să ia masa cu cei care mănâncă zilnic la cantina socială a organizației.

Uniți de dragostea pentru semenii, angajații și voluntarii ACEO, au ales să-și petreacă această sărbătoare cu cei cu care soarta nu a fost generoasă.

În ziua de Crăciun, în jur de 80 de persoane, adulți și copii, au luat prânzul la cantina Centrului Social „Maria Rossa” al ACEO.

Aperitiv, ciorbă țărănească de porc, sarmale, friptură, felii de cozonac, vin, cafea, colinde, căldură și zâmbete din plin. Acesta a fost meniul sărmanilor Oradiei care au luat parte la masa de Crăciun oferită de Asociația Caritas Eparhial Oradea. Dacă pentru unii Crăciunul înseamnă căldura unui cămin, cadouri sub brad, gadget-uri, excursii în diverse zone de pe glob, pentru beneficiarii Caritas Eparhial Oradea o farfurie cu mâncare caldă și o vorbă blândă simbolizează sărbătoarea Nașterii Mântuitorului.

„A fost cel mai frumos Crăciun din viața mea”, a spus unul dintre beneficiarii cantinei sociale, mulțumind cu voce tare binefăcătorilor. „Dacă am avea ce mânca, nu am mai fi aici”, a completat un altul.

www.bihon.ro

Rezultatele colectei de alimente

Caritas Eparhial Oradea, a organizat în perioada 11-23 decembrie 2012, în Era Shopping Park (din Calea Aradului) o colectă de alimente neperisabile pentru familiile și persoanele sărace din comunitate.

În acțiunea de colectarea am fost ajutați de **57 voluntari**.

În acest an s-au donat **212 litri de ulei, 303 kilograme de făină, 221 kilograme de zahăr, 110 paste făinoase, 407 conserve**. Unele persoane au donat și fructe, dulciuri, băuturi răcoritoare etc. Alimentele colectate sunt estimate la valoarea de **5.187 lei**.

Din alimentele primite au fost pregătite pachete și distribuite familiilor din Oradea, Diosig, Rontău (jud. Bihor), Șimleu Silvaniei, Drighiu, Sici (jud. Sălaj) aflate în baza de date a asociației.

Altă parte din alimentele primite vor fi folosite pentru prepararea mesei de prânz la cantina socială unde, din luna ianuarie 2013 datorită acestei colecte, vom crește numărul de beneficiari care mănâncă zilnic: de la treizeci la cincizeci.

Pe lângă alimente unele persoane au donat și bani (**1.750 lei**), bani ce vor fi folosiți pentru funcționarea dușurilor sociale.

Asociația Caritas Eparhial Oradea mulțumește, în numele beneficiarilor acestor alimente, tuturor celor care au donat dovedind faptul că nu au uitat de cei mai sărmani dintre noi.

Bianca GHEȚE

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2013

FEBRUARIE

Intenția generală: Pentru ca familiile migrante, îndeosebi mamele, să fie sprijinite și însoțite în dificultățile lor.

Intenția misionară: Pentru ca populațiile care trăiesc experiența războaielor și a conflictelor să poată să fie protagoniste ale construirii unui viitor de pace.